

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2014. október 1. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T

A rablás büntette miatt **az I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2014. február 21. napján kihirdetett **10.Fk.857/2011/88.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

Az I. rendű vádlott cselekményének minősítéséből a **társtettség** megállapítását **mellőzi.**

A III. rendű vádlott terhére megállapított cselekményekből 1 rb-t **bűnsegédként elkövetettnek**, 1 rb-t **társtettesként elkövetett** rablás büntetétéhez nyújtott **bűnsegédi bűnrészességnek**

Az V. rendű és a VII. rendű vádlott tényállás 2. pontjában foglalt cselekményét **1 rb. társtettesként elkövetett rablás büntetétéhez nyújtott bűnsegédi bűnrészességnek**

m i n ő s í t i .

A vádlottakat szabadságvesztésre ítéltnek tekinti, melynek tartamát

A IV. rendű vádlott vonatkozásában 4 (négy) évre, az V. rendű vádlott vonatkozásában 5 (öt) évre, a VI. rendű vádlott vonatkozásában 3 (három) évre

s ú l y o s í t j a .

A szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét a II. rendű vádlott esetében 3 (három) évre **enyhíti.**

A III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti.

Megállapítja, hogy a III. rendű vádlott a felfüggesztés próbaideje alatt pártfogó

felügyelet alatt áll.

A szabadságvesztést az I. rendű vádlottal szemben fk. börtönben, a II. rendű, fk. a III. rendű és a VII. rendű vádlottal szemben a végrehajtás elrendelése esetén fiatakorúak fogházában, a IV. rendű és az V. rendű vádlottakkal szemben fegyházban, a VI. rendű vádlottal szemben börtönben

r e n d e l i v é g r e h a j t a n i .

A vádlottak **legkorábban** a szabadságvesztés kétharmad részének **kitöltését követő napon** bocsáthatók feltételes szabadságra.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I. rendű vádlott által 2009. december 19. napjától 2009. december 21. napjáig és 2010. március 19. napjától 2010. december 19. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve a 2009. december 22. napjától 2010. március 18. napjáig, és a 2010. december 20. napjától 2012. március 27. napjáig házi őrizetben,

a III. rendű vádlott által 2009. december 23. napjától 2009. december 26. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve 2009. december 27. napjától 2011. február 8. napjáig házi őrizetben,

a IV. rendű vádlott által 2009. december 23. napjától 2010. július 28. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve 2010. július 29. napjától 2010. november 30. napjáig házi őrizetben,

az V. rendű vádlott által 2009. december 23. napjától 2011. április 19. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve 2011. április 20. napjától 2011. május 9. napjáig házi őrizetben,

a VI. rendű vádlott által 2009. december 23. napjától 2010. június 21. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve 2010. június 22. napjától 2011. november 9. napjáig házi őrizetben,

a VII. rendű vádlott által 2009. december 23. napjától 2009. december 26. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve 2009. december 27. napjától 2011. február 8. napjáig házi őrizetben

töltött időt tekinti beszámítotttnak.

Az I. és II. rendű vádlottal szemben fejenként 24.600,- (huszonnégyszer-hatszáz) forintra, a III. rendű vádlottal szemben 29.600,- (huszonkilencezer-hatszáz) forintra, a IV. rendű vádlottal szemben - helyesen - 15.500,- (tizenötezer-ötszáz) forintra, a VI. 10.Fkf.159/2014/17.

rendű vádlottal szemben 5.000,- (ötezer) forint **vagyonekbevezését rendel el.**

A IV. rendű vádlottól lefoglalt és az ORFK letéti számláján bűnjelként kezelt 13.500,- (tizenháromezer-ötszáz) forint **lefoglalását megszünteti**, azt a IV. rendű vádlottnak **kiadni rendeli**, de a vele szemben elrendelt vagyonekbevezés biztosítására **visszatartja.**

Az eljárás során lefoglalt bűnjelek közül a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.2112/2011/16. tétel alatti bűnjel **megsemmisítését rendel el**, a 10-11. tétel alattit a II. rendű vádlottnak, a 12-15. tétel alattit az I. rendű vádlottnak, a 22. tétel alattit a IV. rendű vádlottnak, a 24-32. tétel alattit, illetve a 33. tétel alatti **2 (kettő) darab** telefont és **2 (kettő) darab** SIM kártyát a VI. rendű vádlottnak,

a Bj.2157/2011/1-2. tétel alattit az V. rendű vádlottnak **rendeli kiadni.**

Az ORFK Közép-Magyarországi Gazdasági Ellátó Igazgatóság Műszaki Osztályán Bj.134/2011/1. és 6. tétel alatt kezelt gázriasztó fegyver és csőtoldalék **lefoglalását megszünteti** és azt a **IV. rendű vádlottnak kiadni rendeli.**

Az elsőfokú bűnügyi költségből a **IV. rendű vádlott** - helyesen - **562.758,-** (ötszázhatvankettőezer-hétszázötvennyolc) forint megfizetésére köteles, kötelezi továbbá az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből az **I., II., III., IV., V. rendű vádlottakat** egyetemlegesen **1.349.375,-** (egymillió-háromszáznegyvenkilencezer-háromszázhetvenöt) forint, míg a **III., IV., V., VI., VII. rendű vádlottakat** egyetemlegesen **240.000,-** (kettőszáznegyvenezer) forint további bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az államnak.

Egyebekben az első fokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a.**

Kötelezi a IV. rendű vádlottat 27.730,- (huszonhétezer-hétszázharminc) forint, az V. rendű vádlottat 20.000,- (húszezer) forint és a VII. rendű vádlottat 24.000,- (huszonnégyezer) forint másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az államnak.

Megállapítja, hogy III. rendű vádlott anyja vezetéknévének írásmódja helyesen: **(vezetéknév)**, lakcíme: **[település, utca, házszám]** szám, VII. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: **[személyazonosító igazolvány szám].**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlottat társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés ac) pont) miatt 2 év fiatalkorúak börtönére és 3 év közügyektől eltiltásra,

a II. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett rablás büntette (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés ac) pont) miatt 1 év 2 hónap, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett fiatalkorúak fogházára,

a III. rendű vádlottat 2 rb. társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés ac) pont) miatt - halmazati büntetésül - 1 év 10 hónap fiatalkorúak fogházára és 3 év közügyektől eltiltásra,

a IV. rendű vádlottat 2 rb. rablás büntette (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés ac) pont) miatt, melyből 1 rb. társtettesként, 1 rb. bűnsegédként elkövetett - halmazati büntetésül - 2 év 10 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra,

az V. rendű vádlottat 2 rb. bűnsegédként elkövetett rablás büntette (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés ac) pont) miatt - halmazati büntetésül - 2 év 10 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra,

a VI. rendű vádlottat társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés ac) pont) miatt 2 év 6 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra,

a VII. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett rablás büntette miatt (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés ac) pont) 1 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett fiatalkorúak fogházára ítélte.

Megállapította, hogy II. és VII. rendű vádlottak a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt állnak.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte I., III-VII. rendű vádlottak által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt.

Megállapította, hogy a vádlottak a szabadságvesztésből - II. és VII. rendű vádlott annak végrehajtása esetén - kétharmad rész letöltése után bocsáthatók feltételes szabadságra.

A IV. rendű vádlott vagyonából a letétként kezelt 13.500,- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el, rendelkezett az eljárás során lefoglalt és a Fővárosi

Törvényszéken, valamint az ORFK-án nyilvántartott bűnjelekről.

10.Fkf.159/2014/17.

A felmerült bűnügyi költségből I. rendű vádlottat 66.750,- forint, II. rendű vádlottat 1.500,- forint, III. rendű vádlottat 3.240,- forint, IV. rendű vádlottat 188.758,- forint, V. rendű 144.025,- forint, VI. rendű vádlottat 3.240,- forint, VII. rendű vádlottat 120.480,- forint megfizetésére kötelezte, míg 1.589.375,- forint bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben ellen ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett az ügyész, II., IV., V., VI. és VII. rendű vádlottak terhére, II. és VII. rendű vádlott esetében a felfüggesztés mellőzése, IV., V., VI. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés tartamának súlyosítása és annak fegyházban történő végrehajtása végett.

I. rendű vádlott védője enyhítés, II. rendű vádlott védője felmentés, III. rendű vádlott és védője, IV. rendű vádlott és védője, valamint VI. rendű vádlott védője - egyezően - enyhítés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva a tényállás kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítélet tábla az első fokú ítéletet II., IV., V., VI., VII. rendű vádlottak esetében változtassa meg, II. és VII. rendű vádlottak vonatkozásában mellőzze a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését, IV., V., VI. rendű vádlottakkal szemben a szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, azt fegyházban rendelje végrehajtani, egyebekben pedig az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság az ügyész, valamint a III. rendű vádlott és védője által bejelentett fellebbezést ítélte az alábbiak szerint alaposnak.

* * *

Az ítélet tábla az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) és (2) bekezdése alapján felülbírálván, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta és csaknem hiánytalan tényállást állapított meg. Az ítélet tábla az iratok egybehangzó adatai, valamint a vádlottak nyilvános ülésen tett nyilatkozatai alapján, figyelemmel a Be.

352. § (1) bekezdés a) pontjára, a tényállást az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

I. és II. rendű vádlottak édesapjuk vállalkozásában segítenek.

A II. rendű vádlott gyermekét szülei tartják el.

A III. rendű vádlott az első fokú ítélet meghozatalát követően megnősült, felesége nem dolgozik, jelenleg első gyermeküket várják. A III. rendű vádlott az eddigiekben a család vállalkozásában dolgozott, a közeljövőben egy hídépítési feladatokat végző kft.-ben fog munkát végezni, havi kb. 200.000,- forint jövedelemmel.

A IV. rendű vádlottat az ellene egyedi azonosítójel meghamisításának büntette miatt a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon B.1280/2010. szám alatt indult ügyben 2009. augusztus 5. napján gyanúsítottként hallgatták ki.

Az első fokú ítélet 18. oldal utolsó mondatát és a 19. oldal első mondatát, mely szerint a II. rendű vádlott a benzinkút közelében egy fa mögött azért rejtőzött el, hogy figyelemmel biztosítsa társai tevékenységét, a tényállás 1. pontjába emeli.

Ugyancsak a tényállás 1. pontjában emeli a 19. oldal utolsó előtti bekezdés 2. mondatából, mely szerint a vádlottak abban állapodtak meg, hogy a rablást követően a IV. és V. rendű vádlottak a társaikat elszállítják a helyszínről, továbbá a 3. mondatból, mely szerint az V. rendű vádlott számított a rablásból származó pénzre.

Szintén a tényállás 1. pontjába emeli az első fokú ítélet 17. oldal utolsó bekezdése, 18. oldal 1. bekezdése, és 19. oldal 1. bekezdés utolsó mondatából, mely szerint I., II., III. rendű vádlottak a cselekményt követően a (kaszinó megnevezése)-ben együtt szórakoztak.

[Az első fokú ítélet egységes egész szerkezet, a fentieket tehát az ítélet tartalmazta, azok szerkezetileg azonban nem a tényállásban szerepeltek, így ezen megállapítások tényállásba utalásáról az ítéletábra a fentiek szerint rendelkezett.]

A IV. rendű vádlottól a rendőrségi intézkedés során 13.500,- forintot, lakásán pedig egy gázriasztó fegyvert foglalt le a rendőrség.

2009. december 23. napján az V. és VII. rendű vádlottak elfogását követően a rendőrség lefoglalta a IV. rendű vádlott tulajdonában lévő [forgalmi rendszám] forgalmi rendszámú [gépjármű típusa] típusú személygépkocsit.

Az ítéletábra a tényállás 1. pontjából mellőzi annak megállapítását, hogy a **[gazdasági**

társaság megnevezése]-nek okozott kár csekély részben megtérült.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítéletábra határozatának alapjául elfogadta.

10.Fkf.159/2014/17.

* * *

Az ítéletábra álláspontja szerint a II. rendű vádlott felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlott tagadásával szemben a terhelő bizonyítékokat - különösen a III. rendű vádlott nyomozati vallomását - elfogadva, bűnösségét a terhére rótt bűncselekményben megállapította.

Az elsőfokú bíróság az e körben beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is vizsgálta. Részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat fogadott el, illetőleg, mely tényekből következtetett a II. rendű vádlott bűnösségére, okfejtése logikus és iratszerű.

Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhet sor, így a tényállást támadó és a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Téves az I. rendű vádlott védőjének azon álláspontja, hogy már a vádirat sem tartalmazott tényállási elemeket a II. rendű vádlott terhére rótt bűncselekményt illetően, ezért nem volt törvényes a vád és indokolt az eljárás megszüntetése.

Az elsőfokú bíróság által megállapított, így a másodfokon is irányadó tényállás szerint már a gépkocsiban elővette az I. rendű vádlott - aki a II. rendű vádlott testvére - a fegyvert. Közöttük szóba került, hogy pénzt kellene csinálni. Ekkor az V. rendű vádlott ajánlotta a „pénzcsinálás” helyéül a későbbi bűncselekmény helyszínét, a [benzinkút megnevezése] benzinkutat. A helyszínre érve I., II. és III. rendű vádlott a gépkocsiból a fegyverrel együtt kiszállt, majd a II. rendű vádlott egy közeli fa mögé rejtőzött, míg a I. és III. rendű vádlott a benzinkút épületéhez ment.

Mindezen körülményekből csak és kizárólag az a következtetés vonható le, hogy a bűncselekmény elkövetéséről II. rendű vádlott tudott, és a fa mögé azért állt, hogy itt figyellel biztosítsa társai cselekményét. Mindezeket a körülményeket a vádirat is tartalmazta a II. rendű vádlott cselekményére vonatkozóan, a körülményekből pedig az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést arra, hogy a II. rendű vádlott tudott a tervezett bűncselekményről és ahhoz, a fa mögé bújva figyellel nyújtott segítséget, így a terhére rótt bűncselekményt elkövette.

A IV. rendű vádlott védőjének téves azon hivatkozása, hogy a kirendelt védő távollétében tett első gyanúsítotti vallomás a IV. rendű vádlott esetében nem vehető figyelembe. A Be. 179. § (3) bekezdése értelmében a gyanúsítottat figyelmeztetni kell arra, hogy védőt választhat, illetőleg védő kirendelését kérheti. Ha az eljárásban védő részvétele kötelező, a gyanúsított figyelmét arra is fel kell hívni, hogy ha három napon belül nem hatalmaz meg védőt, a nyomozó hatóság rendel ki részére védőt. A Be. 179. § (1) bekezdése értelmében pedig a fogva lévő gyanúsítottat 24 órán belül ki hallgatni. Mindebből az következik, hogy a fogva lévő IV. rendű vádlott esetében a védő kirendelése volt kötelező, azonban a kihallgatáson a jelenléte nem. E vonatkozásban egyébként az is megállapítható, hogy a IV. rendű vádlott a későbbiekben foganatosított kihallgatása során a korábban tett vallomását már védő jelenlétében fenntartotta.

Mindezekre figyelemmel tehát, törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a IV. rendű vádlott első nyomozati vallomását bizonyítékként értékelte.

Ami a IV. és V. rendű vádlott cselekvőségét illeti, utal arra az ítéletre, hogy miután a vádlottak között felmerült a „pénzcsinálás” szükségessége, az V. rendű vádlott ajánlotta az [út megnevezése]-i [benzinkút megnevezése] benzinkutat, mint pénzszerzésre alkalmas helyet, és oda a IV. rendű vádlott gépkocsijával együtt szállították az I., II. és III. rendű vádlottakat. Önmagában ez a magatartás is megvalósítja már a vád tárgyává tett rablás fizikai bűnsegédi bűnrészességét.

Az ítéletre a bizonyítékok köréből mellőzte az elsőfokú bíróság által hivatkozott (első fokú ítélet 24. oldal 4. bekezdés, 25. oldal 2. bekezdés) 2009. december 23. napján kelt rendőri jelentést, mivel annak kapcsán az 1. sz. és a 2. sz. tanúk által elmondottakat értékelte bizonyítékként. A Be. 168. § (1) bekezdése értelmében a tanúkihallgatásáról jelentés nem készíthető, ezért az ítéletre a rendőri jelentésbe foglalt vallomás tartalmát, mint törvénysértően beszerezett bizonyítékot mellőzte a bizonyítékok közül. Ez azonban az ítéletet nem tette megalapozatlanná, mivel az 1. sz. tanú tanúkénti kihallgatására mind a nyomozás, mint pedig a bírósági eljárásban sor került és vallomását az elsőfokú bíróság értékelte is.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményeiket túlnyomórészt helyesen minősítette.

Tévedett azonban, amikor a III. rendű vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek értékelte.

A tényállás 1. pontjában írt cselekmény során a II. rendű vádlottal bement ugyan a III. rendű vádlott a benzinkút épületébe, a fegyver azonban nem nála volt, azt nem ő fogta

az eladóra, az eladótól nem ő követelte a bevételt és azt, valamint a cigarettát sem ő vette magához.

A tényállás 2. pontjában írt bűncselekmény kapcsán is az elsőfokú bíróság csupán annyi tevőlegességet állapított meg a III. rendű vádlott terhére, hogy amikor a vádlott-társakkal az üzletbe belépett, az ajtónál megállt.

10.Fkf.159/2014/17.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a III. rendű vádlott a pusztá jelenlétével, a fenyegető magatartás tanúsításával, az erőfölény biztosításában vett részt, ezért társtettesként követte el a bűncselekményeket. Ezt az álláspontját azonban az ítélet tábla nem osztotta. A III. rendű vádlott - a megállapított tényállást alapul véve - egyik terhére rótt cselekmény során sem valósított meg tényállásszerű magatartást, hiszen sem fenyegető magatartás tanúsításával, sem elvétellel a cselekmény elkövetésében nem vett részt.

A III. rendű vádlott - előzetes megbeszélés alapján - pusztá jelenlétével nyomatékot adva nyújtott segítséget, hogy társa, illetve társai megszerezhessék a bevételt. A pusztá jelenlét nem valósít meg tettesi magatartást, ezért cselekménye kizárólag bűnsegédi bűnrészesség (Bírósági Határozatok 2000. évi 381. számú jogeset).

A fentiekből következik az is, hogy az I. rendű vádlott cselekményét önálló tettesként követte el (tényállás 1. pontja).

A 2. tényállási pontban írt cselekményt a IV. és VI. rendű vádlottak társtettesként valósították meg, s a helyes minősítés szerint a III., V. és VII. rendű vádlottak ehhez a társtettesként elkövetett cselekményhez nyújtottak bűnsegédi magatartást.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az I. rendű vádlott cselekményének minősítéséből a társtettség (Btk. 13. § (3) bekezdés) megállapítását mellőzte.

A III. rendű vádlott cselekményeiből 1 rb-t bűnsegédként elkövetettnek (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés ac) pont, Btk. 14. § (2) bekezdés), 1 rb-t társtettesként elkövetett rablás büntettségéhez nyújtott bűnsegédi bűnrészességnek (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés ac) pont, Btk. 13. § (3) bekezdés, 14. § (2) bekezdés),

Az V. rendű és a VII. rendű vádlottak tényállás 2. pontjában foglalt cselekményét társtettesként elkövetett rablás büntettségéhez nyújtott bűnsegédi bűnrészességnek (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés ac) pont, Btk. 13. § (3) bekezdés, 14. § (2) bekezdés) minősítette.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorulnak:

Az ítélet tábla a III. rendű vádlott és a VI. rendű vádlott - helyesen - **bűnösségre is kiterjedő** beismerő vallomását értékelte enyhítőként. A IV. és VI. rendű vádlottak esetében a büntetlen előélet helyett a fiatal felnőttkor az enyhítő körülmény, míg a tényállás helyesbítéséből megállapítható, hogy a II. rendű vádlott gyermekét nem ő, hanem szülei tartják, így esetében nem enyhítő a kiskorú gyermek tartása.

IV. rendű vádlott esetében a bűnösségi körülményeket akként helyesbíti, hogy enyhítő körülmény, hogy egy cselekményét bűnsegédként, míg súlyosító, hogy egy cselekményét társtettesként valósította meg. Esetében a tényállás kiegészítéséből következő további súlyosító körülmény a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés.

A III. rendű vádlott esetében további enyhítő körülményként értékelte az ítélet tábla, hogy mindkét cselekményét bűnsegédként követte el, illetve valamennyi vádlott esetében a hosszú büntetőeljárás alatt állást.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felnőttkorú vádlottak esetében a szabadságvesztés mértékét a fiatalkorú vádlottak büntetésének mértékéhez arányította (első fokú ítélet 28. oldal 4. bekezdés 1. mondata).

A büntetés kiszabása során nem hagyható figyelmen kívül, hogy a fiatalkorúakra lényegesen enyhébbek a büntetés kiszabására vonatkozó szabályok, ezért a felnőtt és a fiatalkorú vádlott esetében a büntetést egymással arányosítani csak úgy lehet, hogy a büntetési tételkereten belül kell a speciális prevenció figyelembevételével megállapítani a büntetés mértékét. Mindemellett pedig - III., IV., V. rendű vádlottak esetében - a halmazati szabályokat sem lehetett figyelmen kívül hagyni.

I., II. és VII. rendű vádlottak esetében a büntetés kiszabása során irányadó középérték 2 év 6 hónap 15 nap, míg III. rendű vádlott esetében 3 év 9 hónap 15 nap szabadságvesztés. Ennek figyelembevételével az ítélet tábla álláspontja szerint I., II., III. és VII. rendű vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság arányos szabadságvesztés büntetést szabott ki.

Nem osztotta az ítélet tábla a II. és VII. rendű vádlottak esetében az ügyészi fellebbezést. Álláspontja szerint e vádlottakkal szemben a büntetési célok felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásával is elérhetők. Emellett úgy ítélte meg, hogy II. rendű vádlott esetében a próbaidő eltűzött, ezért azt 3 évre enyhítette.

A III. rendű vádlott a megváltozott minősítésre tekintettel, mindkét cselekményét bűnsegédként valósította meg. A cselekmény elkövetése óta közel öt év telt el, a III. rendű vádlott dolgozik, időközben megnősült, első közös gyermeküket várják feleségével. Mindezeket is figyelembe véve az ítélőtábla álláspontja szerint a fiatalkorú vádlottal szemben nem indokolt a szabadságvesztés végrehajtása. Ezért a III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján a maximális időtartamra, 5 évre felfüggesztette.

Egyben megállapította, hogy a felfüggesztés próbaideje alatt a III. rendű vádlott a Btk. 119. § (1) bekezdés c) pontja alapján pártfogó felügyelet alatt áll.

10.Fkf.159/2014/17.

A büntetés kiszabása során irányadó középérték IV. és V. rendű vádlott esetében 10 év, míg VI. rendű vádlott esetében 7 év 6 hónap.

Az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság IV., V., VI. rendű felnőttkorú vádlottakkal szemben aránytalanul enyhe büntetést szabott ki, ugyanakkor IV. és VI. rendű vádlott esetében a fiatal felnőtt korra, és a jelentős időmúlásra figyelemmel indokolt az enyhítő szakasz alkalmazása. Ezért a Btk. 82. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja alapján a IV. rendű vádlott szabadságvesztésének tartamát 4 évre, míg a VI. rendű vádlott szabadságvesztésének tartamát 3 évre súlyosította.

Figyelemmel arra, hogy a büntetett előéletű V. rendű vádlott volt mindkét cselekmény során a tippadó, esetében nem indokolt az enyhítő szakasz alkalmazása, ugyanakkor az időmúlásra figyelemmel vele szemben a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés elegendő és szükséges a büntetési célok eléréséhez, ezért az V. rendű vádlott a szabadságvesztésének tartamát 5 évre súlyosította. Az ítélőtábla álláspontja szerint az így meghatározott szabadságvesztés büntetések egyben megfelelnek a belső arányosság szabályainak is.

Osztotta az ítélőtábla az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy a VI. rendű vádlott esetében eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot, börtönt állapított meg. Ez azonban nem indokolt a IV. és V. rendű vádlottak vonatkozásában. E körben osztva az ügyészség álláspontját, az ítélőtábla velük szemben a szabadságvesztést a Btk. 37. § (3) bekezdés ad) pontja alapján fegyházban rendelte végrehajtani.

A másodfokú bíróság a Btk. 35. § (1) bekezdésére figyelemmel a vádlottakat szabadságvesztésre ítéltnek tekintette, mely szabadságvesztést I. rendű vádlottal szemben fk. börtönben, II., III. és VII. rendű vádlottal szemben a végrehajtás elrendelése esetén fk. fogházban, IV. és V. rendű vádlottakkal szemben fegyházban, VI. rendű vádlottal szemben börtönben rendelt végrehajtani a Btk. 35. § (2)

bekezdésére figyelemmel.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak esetében megállapította, hogy szabadságvesztés kétharmad részének letöltése után bocsáthatók feltételes szabadságra. Az erre vonatkozó rendelkezése azonban nem a törvény szövegének megfelelő volt, ezért az ítéletábra jelen határozatában megállapította, hogy a vádlottak **legkorábban** a szabadságvesztés kétharmad részének **kitöltését követő napon** bocsáthatók feltételes szabadságra.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az I., III-VII. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint házi őrizetben töltött időt beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztésbe, azonban annak kezdő és végső időpontját egyik vádlott esetében sem jelölte meg dátumszerűen. A határozat fejrészáben pedig az előzetes fogvatartásban töltött idő, és a házi őrizet végső, illetőleg kezdő időpontját tévesen jelölte meg, hiszen az adott vádlott egy napon nem lehet előzetes letartóztatásban és házi őrizetben.

Ezért az ítéletábra a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe az I. rendű vádlott által 2009. december 19. napjától 2009. december 21. napjáig, és 2010. március 19. napjától 2010. december 19. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve a 2009. december 22. napjától 2010. március 18. napjáig és a 2010. december 20. napjától 2012. március 27. napjáig házi őrizetben, a III. rendű vádlott által 2009. december 23. napjától 2009. december 26. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve 2009. december 27. napjától 2011. február 8. napjáig házi őrizetben, a IV. rendű vádlott 2009. december 23. napjától 2010. július 28. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve 2010. július 29. napjától 2010. november 30. napjáig házi őrizetben, az V. rendű vádlott által 2009. december 23. napjától 2011. április 19. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve 2011. április 20. napjától 2011. május 9. napjáig házi őrizetben, a VI. rendű vádlott által 2009. december 23. napjától 2010. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve 2010. július 22. napjától 2011. november 9. napjáig házi őrizetben, a VII. rendű vádlott által 2009. december 23. napjától 2009. december 26. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve 2009. december 27. napjától 2011. február 8. napjáig házi őrizetben töltött időt tekintette beszámítottnak a kiszabott szabadságvesztésekbe. (A beszámítás során figyelemmel kellett lenni arra, hogy amennyiben bármely vádlott akár csak 1 órát előzetes fogvatartásban tölt, azt az egész napot előzetes fogvatartásnak kell számítani.)

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a IV. rendű vádlott esetében vagyonelkobzást rendelt el. Nem volt azonban következetes, hiszen a megállapított

tényállásból levezetve, az I. és II. rendű vádlott fejenként 24.600,- forint, a III. rendű vádlott a két cselekményt tekintve 29.600,- forint (24.600,- forint + 5.000,- forint), míg a VI. rendű vádlott 5.000,- forinthez jutott a bűncselekmények elkövetése útján. Továbbá megállapítható a tényállás alapján, hogy a IV. rendű vádlotthoz nem 13.500,-, hanem 15.500,- forint került.

Ezért az ítélet tábla az I. és II. rendű vádlottal szemben fejenként 24.600,- forintra, a III. rendű vádlottal szemben 29.600,- forintra, a IV. rendű vádlottal szemben helyesen 15.500,- forintra, míg a VI. rendű vádlottal szemben 5.000,- forintra vagyonekobbzást rendelt el a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Megjegyzzi az ítélet tábla, hogy a vagyonekobbzás másodfokon történő elrendelése nem ütközik súlyosítási tilalomba.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a IV. rendű vádlottól lefoglalt 13.500,- forintra rendelte el a vagyonekobbzást, mert a Be. értelmében erre nincs lehetőség. Az 10.Fkf.159/2014/17.

ítélet tábla a IV. rendű vádlottól lefoglalt és az ORFK Letéti Számláján bűnjelként kezelt 13.500,- forint lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette, és a (2) bekezdés alapján a IV. rendű vádlottnak kiadni rendelte, ugyanakkor a Be. 157. § (1) bekezdése alapján a vele szemben elrendelt vagyonekobbzás biztosítására visszatartotta.

Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság kiadni rendelte a **[gazdasági társaság megnevezése]** részére a 2009. decemberében az I. rendű vádlottól lefoglalt egy doboz bontott cigaretta csomagot, és e vonatkozásban azt is megállapította, hogy csekély mértékben a sértett kára megtérült. Nyilván a bontott csomagolású, közel öt éve lefoglalt cigaretta már értéket nem képvisel, ezért az ítélet tábla a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.2112/2011/16. tétel alatti bűnjelet a Be. 155. § (8) bekezdése alapján megsemmisíteni rendelte.

Észlelte az ítélet tábla azt is, hogy bizonyos bűnjeleket az elsőfokú bíróság nem annak rendelte kiadni, akitől azt lefoglalták. Ezért a Bj.2112/2011/10-11. tételeket bűnjeleket a II. rendű vádlottnak, a 12-15. tétel alatti bűnjeleket az I. rendű vádlottnak, a 22. tétel alattit a IV. rendű vádlottnak, míg a 24-32. tétel alattit, illetve a 33. tétel alattit helyesen **kettő** darab telefont és **kettő** darab SIM kártyát a VI. rendű vádlottnak, míg a Bj.2157/2011/1-2. tétel alatti bűnjeleket az V. rendű vádlottnak rendelte kiadni.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a IV. rendű vádlottól lefoglalt gázriasztó fegyver és csőtoldalék elkobbzását rendelte el arra hivatkozással, hogy annak tartása a közbiztonságot veszélyeztet. Az elsőfokú bíróság maga hivatkozott arra, hogy a fegyverszakértői vélemény értelmében a IV. rendű vádlott lakásán lefoglalt gázriasztó fegyver megszerzéséhez és tartásához nem szükséges engedély. Ezen túlmenően az

elsőfokú bíróság a tényállásában semmi terhelő adatot nem állapított a IV. rendű vádlott esetében erre a gázriasztó fegyverre vonatkozóan, arra nincs adat, hogy azt a IV. rendű vádlott viselte volna. Minderre figyelemmel tehát a gázriasztó fegyver és csőtoldalék megszerzése és tartása nem ütközik jogszabályba, ebből következően az a közbiztonságot sem veszélyeztetheti. Ezért az ítélet tábla a gázriasztó fegyver lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette és a (2) bekezdés alapján a IV. rendű vádlottnak kiadni rendelte.

Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság a büntügyi költség számítása során a IV. rendű vádlott esetében egyrészt számítási hibát vétett, mindezekon felül pedig tévedett akkor, amikor az álláspontja szerint bizonyítékot nem szolgáltató szakértő díjakkal kapcsolatosan úgy rendelkezett, hogy azokat az állam viseli. Az iratokból megállapítható, hogy a nyomozás kezdeti szakaszában elvégzett hemogenetikai szakértői vizsgálatra szükség volt, míg a szagazonosítás bizonyítékot is szolgáltatott. A Be. 339. § (1) bekezdése alapján a szükségtelenül felmerült büntügyi költséget viseli az állam. Mindezek tükrében az előbbieken megjelölt három szakértői bizonyítással kapcsolatos büntügyi költség nem szükségtelenül merült fel, így azokat a vádlottak kötelesek viselni.

A fentiek túlmenően pedig észlelte az ítélet tábla, hogy a bírósági iratok 7. sorszám alatti utóiratának mellékleteként a lefoglalt személygépkocsi tárolásával további 375.000,- forint büntügyi költség merült fel, melyet az elsőfokú bíróság elmulasztott a költségjegyzékbe bevezetni, és ennek megfizetésére nem kötelezte az érintett vádlottat.

A fentiek figyelembevételével az ítélet tábla jelen határozatában megállapította, hogy az elsőfokú büntügyi költségből a IV. rendű vádlott helyesen 562.758,- forint megfizetésére köteles, míg az elsőfokú eljárásban felmerült büntügyi költségből I., II., III., IV. és V. rendű vádlottakat egyetemlegesen további 1.349.375,- forint, míg III., IV., V., VI., VII. rendű vádlottakat egyetemlegesen további 240.000,- forint megfizetésére kötelezte a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla az ügyész, valamint a III. rendű vádlott és védője fellebbezését részben alaposnak ítélve, az elsőfokú bíróság ítéletét hivatalból is felülbírálván a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárás során IV. rendű vádlott kirendelt védőjének díjával 27.730,- forint, az V. rendű vádlott kirendelt védőjének díjával 20.000,- forint, míg a VII. rendű vádlott kirendelt védőjének díjával 24.000,- forint büntügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottakat a Be. 381. § (1) bekezdése, és a Be. 338. § (1) és

(3) bekezdése alapján kötelezte.

A vádlottak személyazonosító igazolványából megállapította, hogy a III. rendű vádlott anyja vezetéknévének írásmódja helyesen **(vezetéknév)**, lakcíme: [település, utca, házszám] szám, míg a VII. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma [személyazonosító igazolvány szám].

Szeged, 2014. október 1.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Cserhádi Ágota sk.
a tanács tagja

10.Fkf.159/2014/17.

A Fővárosi Ítéltábla 10.Fkf.159/2014/17. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 10.Fk.857/2011/88. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része jogerős, és - a II. rendű, a III. rendű és a VII. rendű vádlott esetében fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2014. október 1.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke